

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/352/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813204359
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813204359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Viktórie Midovej, vo veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zast. advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátska kancelária Bratislava, Karadžičova 8, P.O. BOX 205, proti žalovanej: T. M., bytom O. D. XX, o 81,97 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 9C/232/2013-35 z 31.5.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 34,17 € s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 29.5.2013 do zaplatenia, do troch dní po právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Vychádzajúc z § 200ea ods. 1 O.s.p., § 115a ods. 2 O.s.p., § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z., § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ, § 53 ods. 1, 4 písm. k), ods. 5 OZ, § 544 ods. 1, 2 OZ, § 517 ods. 2 OZ za použitia § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z. na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, keďže právny predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, žalovaná uzatvorila zmluvu pre svoju vlastnú potrebu, nekonala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Keďže žalovaná riadne a včas neuhradila platby za služby poskytnuté žalobcom, došlo k vzniku nedoplatku za neuhradené služby, preto žalobe v časti o zaplatenie 34,17 €, sume zodpovedajúcej výške nedoplatku za neuhradené služby vyhovel. Vyhovel aj žalobe o zaplatenie úroku z omeškania od 29.5.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby s prílohami žalovanej, keďže v konaní nebolo preukázané, že výzva na plnenie žalovanej bola doručená skôr, než 29.5.2013. Vo zvyšnej časti žalobu ohľadne úrokov z omeškania zamietol.

Za nedôvodný považoval nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, poukazujúc na to, že spôsob dojednania zmluvnej pokuty v dodatku k zmluve predstavuje neurčitý okruh rôznych porušení zmluvy zo strany spotrebiteľa a takto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vzhľadom na to, že zmluvná pokuta bola dohodnutá za porušenie akejkolvek zmluvnej povinnosti v nemennej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti aj v tomto dojednaní sa prejavuje neprimeranosť takto

dohodnutej sankcie. Z uvedených dôvodov dohodu o zmluvnej pokute považoval za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ s poukazom na ust. § 53 ods. 1, 4 OZ, preto žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keďže žalobca mal v konaní čiastočný úspech a žalovaná, ktorá by mala právo na pomernú náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní, si náhradu trov neuplatnila.

Rozsudok v jeho zamietavej časti napadol včas podaným odvolaním žalobca, žiadal rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Bol toho názoru, že súdom prvého stupňa zistený skutkový stav nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a správnym hodnotením vykonaných dôkazov by súd musel dospieť k odlišným skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdiť. Zdôrazňoval, že zmluvná pokuta dojednaná medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou spĺňa všetky náležitosti § 544 ods. 2 OZ, bola dojednaná písomne, bol dojednaný spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty, preto je platná, zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva zákaz zjednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom, zdôrazňoval, že zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom, zdôrazňoval, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť zaťažovať zmluvnou pokutou obe zmluvné strany pre prípad jej riadneho dojednania v zmluve, v tomto smere poukazyval na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obdo/4/99. Uviedol, že jeho právny predchodca poskytol žalovanej benefity v podobe zľavneného mesačného paušálneho poplatku služby, žalovaná sa zaviazala záväzkom doby viazanosti, práve výhodné akciové ceny za poskytované služby boli dôvodom vzniku zmluvného záväzku žalovanej prijímať a využívať služby od jeho právneho predchodcu. Nezaplatenie absolútne žiadnej časti z fakturovanej ceny za služby malo za následok vznik povinnosti zaplatiť dojednanú zmluvnú pokutu, ktorú v takom prípade nie je možné označiť za neprimeranú pri náležitom a riadnom posúdení všetkých okolností. Postavenie žalovanej ako spotrebiteľa podľa neho sa dojednaním zmluvnej pokuty podľa neho nijako nezhoršilo, nakoľko nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty by jej nevznikol, ak by si žalovaná bez ohľadu na to, či je alebo nie je spotrebiteľom, plnila svoje povinnosti. Poukazyval na aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/31/2012.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keďže v danom prípade nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa a rozsudok v jeho napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Žalobca podľa obsahu svojej odvolanie odôvodňoval tým, že súdom prvého stupňa zistený skutkový stav nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a vec nesprávne právne posúdil, t.j. odôvodnil svoje odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov.

Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

Z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov odvolanie žalobcu nemožno považovať za dôvodne podané.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, na tieto dôvody poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k odvolacím námietkam udáva:

Súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav, pretože vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p. a vec správne právne posúdil, pretože použil správny právny predpis, správne ho vyložil a správne ho aj aplikoval.

Nebolo možné prihliadnuť na jediné odvolaciu námietku, ktorú žalobca v odvolaní uviedol, a to je, že nesprávne súd prvého stupňa postupoval, pokiaľ zamietol žalobu o zaplatenie zmluvnej pokuty a z dôvodu, že ide o neplatný právny úkon pre neprimeranosť. V danom prípade, ako to vyplýva z rozhodnutia súdu prvého stupňa dôvodom, pre ktorý posúdil dohodu právneho predchodcu žalobcu a žalovanej o zmluvnej pokute za neplatnú, nebola neprimeranosť dohodnutej zmluvnej pokuty, ale neurčitosť právneho úkonu, pre ktorý takto dojednaná zmluvná podľa záveru súdu prvého stupňa predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Keďže žalobca v odvolaní nenamietal správnosť záveru súdu prvého stupňa, ktorým dohodu o zmluvnej pokute považoval za neplatný právny úkon z dôvodu neurčitosti tohto prejavu, odvolací súd nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné považovať záver súdu prvého stupňa za nesprávny, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti ako už bolo vyššie uvedené ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania by mal účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade žalovaná, tejto však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne preukázateľné trovy nevznikli, preto jej nemohli byť priznané, navyše si žiadne ani neuplatnila. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.